

stærkt optagne, at det er ret vanskeligt at faa etableret Hjælp til dem derfra ud over, hvad der alt har været Tale om.

Nanke: Anledningen til, at jeg tager Ordet i denne Sag, er nogle provoerende og, kan jeg godt sige, patetiske Ord, som faldt fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe), idet han nemlig i høje Ord, forekommer det i alt Fald mig, sagde, at det ene og alene var Socialdemokrater, til Nød maaske ogsaa Venstremænd, som kunde faa Kommune-raadene til at yde Bidrag til de fattiges Kasser, og han opfordrede til at paavise, hvor saadant var sket, uden at disse Socialdemokrater havde været de ledende Mænd til at fremtvinge det. Det ærede Medlem omtalte derefter og holdt sig nærmest til det Raad, som han er bedst kendt med, nemlig Aarhus Byraad. Jeg skal ligesom han holde mig til de to Raad, som jeg er godt kendt med, nemlig dels Odder Sogneraad, i hvilket jeg sad fra 1891—98, da jeg forlod Odder, og dels Korsør Byraad, hvor jeg har siddet siden den Tid. Jeg skal da gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hvad det første af disse Raad, Odder Sogneraad, angaar, sad der i al den Tid ingen Socialdemokrater i dette Raad, og i de første 3 Aar, jeg sad i Raadet, var Højre Flertal der. Men i alle disse Aar er der fra dette Sogneraads Side ydet meget store Bidrag til de fattiges Kasse; det ærede Medlem vil i Rigsdagst. Til B. fra i Fjor finde, at der for de sidste 5 Aar, som staa nævnte der, er ydet: i 1897 1,100 Kr. og i hvert af de følgende 4 Aar 1,200 Kr. Hvad dernæst Korsør Byraad angaar, skal jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvad han vel for Resten ved, at i dette Raad sidder der hverken Socialdemokrater eller Venstremænd, og det ærede Medlem vil i det samme Tillæg B. finde, at der i de sidste 3 Aar er ydet: i 1899 200 Kr. og i 1900 og 1901 300 Kr. i hvert Aar. Jeg kan yderligere meddele, at i 1902 er der ydet noget mere. Se, der have vi allerede et Bevis paa, at det ærede Medlem ikke har været ganske rigtigt underrettet, noget, som jo for Resten har vist sig tidligere; naar det ærede Medlem har haft Ordet, er han jo til Tider ogsaa bleven korrigeret. Jeg kunde derfor for saa vidt have ladet helt være at sige noget, men jeg synes dog ikke, at det ærede Medlems Blad og andre af hans Partis Blade i Morgen skulle have Lov

til at sige: Vor Partifælle N. N. fra Aarhus har uimodsagt udtalt det, jeg nævnedes før.

Nu kan det ærede Medlem maaske sige: Ja, 1200 Kr. i Odder Kommune og 300 Kr. i Korsør Kommune, det er Bagateller, det er noget, der ikke er værd at tale om. Men saa vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at for det første er 1200 Kr. for en Kommune som Odder et meget stort Beløb, og 300 Kr. for Korsør ikke noget lille Beløb, idet vi nemlig maa tage Hensyn til, hvilke Indtægter Kasserne have foruden de Beløb, som Kommunalraadene have givet til dem. Der gives nemlig Kasser, som have temmelig store Indtægter paa Forhaand, og det er f. Eks. Tilfældet med den fri Fattiggkasse i Korsør. Den har gode Indsægter paa Forhaand, og følgelig trænger den ikke til saa store Tilskud fra Kommunekassen, som andre fri Kasser maaske trænge til, saa at man altsaa ikke kan sige, at det er et meget lille Beløb, der gives. Men der er ogsaa noget andet, jeg kunde bruge, og det er for saa vidt heldigt, at jeg har kunnet taget disse to Kommuner, en Landkommune og en Bykommune, fordi der ogsaa paa en anden Bøve er en stor Forskel. Øvre i Odder er der nemlig lutter socialistiske Fagforeninger, og der yder Arbejderne store Bidrag til disse socialistiske Fagforeninger. Men disse socialistiske Fagforeninger yde blot ikke noget Bidrag til Arbejderne, naar de blive arbejdsløse, undtagen naturligvis i Tilfælde af Strejke eller Lock-out, det er noget andet. Men ellers naar de blive arbejdsløse, ydes der ikke noget Bidrag til dem, i alt Fald ikke noget Bidrag af Betydning; det skal jeg for Resten komme til siden. I Korsør derimod er Forholdet det, at der have vi ganske vist ogsaa nogle socialistiske Fagforeninger, og fra deres Kasse kommer der ikke noget ud igen; men det spiller ikke nogen stor Rolle. Derimod have vi dernede en meget stor Fagforening, som ikke har noget med de socialistiske Fagforeninger at gøre, og denne Forening hjælper sine trængende og hjælper dem i meget stort Maal, og det uagtet Arbejderne der ikke give en Øre selv til Kassen. Det er det mærkelige ved det. Sagen er nemlig den, at det er Arbejdsgiverne, der have betalt, og det er fra den Fond, som Arbejdsgiverne samle, hvortil der bidrages hvert Aar, og som for Øjeblikket eller for kort Tid siden i alt Fald udgjorde 40,000 Kr., at Hjælpen ydes. Sagen er nemlig den, at de socialistiske Fagforeninger give i Virkeligheden